

žalovaná firma zasadila o to, by mu tyto požitky nebyly vyplaceny, a že ho tím poškodila. Rozhodné je tudíž, že sám nepožaduje částky té z důvodu služebního poměru k žalované společnosti. Ale i co do zbytku žalované pohledávky není příslušnost živnostenského soudu odůvodněna. Podkladem nároku je činnost, kterou žalobce měl vyvíjeti nebo vyvíjel sice v zájmu žalované firmy, kterou však mohl skutkem vyvíjeti jen v podniku od podniku žalované firmy místně rozdílném. I když žalobce měl dbáti, by obchodní řízení jugoslavské firmy dalo se v zájmu žalované společnosti, mohlo se tak státi jedině v provozu onoho jiného podniku, kdežto v pražském podniku nebyl a nemohl býti žalobce činným, byv pověřen vedením podniku místně rozdílného. Byl tudíž vztah žalobcův k pražskému podniku jen nepřímý, což platí i o pražské provozně a nedostačuje k založení příslušnosti živnostenského soudu. Provozovnou ve smyslu §u 23 zák. o živn. soudech nebyl pro žalobce pražský podnik žalované společnosti, nýbrž jen podnik, v němž byl skutečně činným. Další důsledky z toho nutně se podávající byly správně vytčeny v napadeném usnesení, postačí proto poukaz na ně místo dalších vývodů.

Čís. 5830.

Osmidenní rekursní lhůta §u 65 ex. ř. platí nejen pro strany, nýbrž i pro všechny účastníky exekučního řízení, najmě i pro znalce.

(Rozh. ze dne 10. března 1926, R I 137/26.)

Rekursní soud odmítl pro opozděnost rekurs soudního znalce do usnesení prvního soudu, jímž byly v exekučním řízení vyměřeny znalecké poplatky. Důvody: Lhůta k rekursu proti výměře znaleckého v řízení exekučním činí 8 dní. Stanoví § 78 ex. ř., že, pokud v tomto zákoně nic jiného není uvedeno, platí též v řízení exekučním všeobecná ustanovení o rekursu. Takové zvláštní ustanovení však exekuční řád obsahuje v §u 65 ex. ř. o lhůtě rekursní, vyměřuje ji zpravidla, když nic jiného v něm nařízeno není, 8 dny. Nemá tudíž v řízení exekučním platnost ustanovení §u 521 c. ř. s. o lhůtě rekursní a ani pro názor, že ustanovení §u 65 ex. ř. vztahuje se toliko na osoby dle §u 52 ex. ř. v exekučním řízení účastněné, neskýtá zákon opory. Ostatně by tento názor vedl k anomálii, že ustanovení upravující poplatky mohlo by býti napadáno vymáhajícím věřitelem a dlužníkem toliko ve lhůtě 8 denní, znalci však ve lhůtě 14 denní. Ježto pak napadené usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 18. listopadu 1925, rekurs však podán byl dne 28. listopadu 1925, tedy po lhůtě 8 denní, byl jako opozděný odmítnut, což ostatně měl již ve smyslu §u 523 c. ř. s. učiniti první soudce.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y :

Mylným jest názor stěžovatelův, že osmidenní lhůta rekursní, ustanovená v §u 65 ex. ř. platí jen pro strany a nikoli pro jiné osoby na řízení exekučním účastněné, že neplatí zejména pro znalce, který si

stěžuje do usnesení exekučního soudu, jímž byly znalecké poplatky upraveny a že pro znalce platí podle §u 78 ex. ř. čtrnáctidenní lhůta rekursní, určená v §u 521 c. ř. s. Předpisy civilního řádu soudního o rekursu platí pro řízení exekuční jen potud, pokud v exekučním řádě není nic jiného nařízeno (§ 78 ex. ř.) a tam právě jest v §u 65 ex. ř. zvláštní předpis o lhůtě rekursní. Tato činí zpravidla 8 dní, pokud sám exekuční řád nic jiného neustanovil. Důvodem pro zkrácení lhůty rekursní byla zákonodárci snaha po urychlení exekučního řízení jako jest tomu na př. také v řízení nájemním (§ 575 c. ř. s.). Má-li býti tohoto cíle dosaženo, musí tato lhůta platiti pro všechny osoby na exekučním řízení účastněné, tedy také pro znalce, neboť nelze připustiti, aby to které usnesení vůči stranám nabylo pravomoci již po 8mi dnech, ale vůči jiným osobám teprve po 14 dnech. Právem tedy odmítl rekursní soud rekurs znalcův, podaný až 10. dne po doručení napadeného usnesení, jako opožděný.

Čís. 5831.

Předpis §u 253 ex. ř. nevylučuje hromadného exekučního zabavení (§§y 427, 452 obč. zák.).

K platnému zřízení soudcovského zástavního práva na nabytku stačí zabavení »obsahu« nábytkového vozu, učiněno-li opatření, by tento obsah nemohl býti zaměněn.

(Rozh. ze dne 10. března 1926, R I 141/26.)

Dle zájemního zápisu ze dne 25. července 1924 byl pod položkou 8 zabaven »obsah nábytkového vozu« pro pohledávku Ladislava B-a 10.000 Kč s přísl., a dle zájemního zápisu ze dne 3. září 1924 byla ohledně oné položky provedena exekuce přístupem pro pohledávání Dra. Josefa N-a 8.741 Kč 16 h s přísl. V exekuční dražbě bylo za obsah nábytkového vozu strženo 3.450 Kč, jež exekuční soud přikázal Dru. Josefu N-ovi. Rekursní soud přikázal je Ladislavu B-ovi. Důvody: Obsah vozu byl zjištěn a sepsán teprve dne 29. září 1924 a znovu zabaven pro pohledávání Dra. N-a 8.741 Kč 16 h. Jedná se tu o právní otázku, zda-li již zabavení ze dne 25. července 1924 a ze dne 3. září 1924 bylo účinným, či teprve ono, jež bylo provedeno dne 29. září 1924. Zabavení obsahu vozu pol. 8. bylo soudem bez námitek a bez závady provedeno, zájemní protokol o tom sepsaný k soudu byl přijat a exekuce na obsah vozu nebyla zrušena. Jest tudíž i nyní v účinnosti, to tím více, když i vymáhající věřitel Dr. N. na tuto zabavenou položku sám si vydobyl exekuci přístupem. Vůz onen byl zamčen, takže se obsah jeho změnit nemohl, byl zatažen na dvůr hotelu Ladislava B-a, tudíž dán do jeho uschování, kde zůstal, až byl na žádost povinných ze dne 15. září 1924 otevřen a obsah jeho podrobně zjištěn. Rekursní soud má vzhledem k těmto okolnostem za to, že popsání »obsah nábytkového vozu« k sepsání a popsání zabavených předmětů dle § 253 ex. ř. stačí, jelikož k zjištění zabavených předmětů vzhledem na shora uvedené okolnosti úplně dostačuje. Následkem toho nemůže pozdějšími